

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 89.870 van 28 september 2000

A. 94.156/XIII-1807

In zake: **GILQUIN** Didier,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. François JONGEN, advocaat,
Terhulpsessesteenweg 187
1170 Brussel,

tegen:

1. **de “Radio-Télévision belge de la Communauté française”**, afgekort als **RTBF**,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Henry MACKELBERT en
Mr. Jacques ENGLEBERT, advocaten,
Clementinalaan 3
1190 Brussel,

2. **de Franse Gemeenschap**, vertegenwoordigd
door haar Regering,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Pierre BUYLE, advocaat,
August De Boeckstraat 54
1140 Brussel.

DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER VAN DE RAAD VAN STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die Didier GILQUIN op 28 juli 2000 heeft
ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van :

- a) de beslissing van 25 mei 2000 waarbij de raad van bestuur van de “Radio-Télévision belge de la Communauté française” instemt met de beslissing die de Franse Gemeenschap op dezelfde dag heeft genomen en die hierna in punt b) wordt vermeld;

- b) of, bij gebreke daarvan, de beslissing van 25 mei 2000 waarbij de Franse Gemeenschapsregering de “Radio-Télévision belge de la Communauté française” oplegt hoe ze de opbrengst van de verkoop van aandelen Canal+ die zij en de RMB bezitten, moet besteden;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partijen;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 september 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 september 2000 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Fr. JONGEN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. Ph. LEVERT, loco Mr. H. MACKELBERT en Mr. J. ENGLEBERT, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van Mr. J.-P. BUYLE, advocaat, die voor de tweede verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Sinds 1989 bezit de RTBF op basis van artikel 19 van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector een deel van het kapitaal van de

NV CANAL+ BELGIË, deels rechtstreeks, deels via de NV RMB, haar dochteronderneming, waarin ze een participatie van 51% heeft.

Op 14 oktober 1997 keurt de Franse Gemeenschapsregering de beheersovereenkomst van de RTBF goed. Die overeenkomst, met een looptijd van vier jaar, waarborgt de RTBF een subsidie ten laste van de begroting van de Franse Gemeenschap voor een geïndexeerd bedrag van ten minste 6.060.100.000 BEF en specifieke aanvullende vergoedingen voor bepaalde opdrachten. Ze bevat ook bepalingen over de bestemming van de winst (artikel 58, § 1) en uitzonderlijke ontvangsten (artikel 58, § 2).

Op 30 april 1999 voegen de verwerende partijen een aanhangsel aan de beheersovereenkomst toe waarbij de subsidie voor de RTBF vanaf 1999 wordt opgetrokken tot het geïndexeerde bedrag van 6.374.500.000 BEF.

Begin 2000 bezitten de RTBF en de NV RMB 23% van de aandelen van de NV CANAL+ BELGIË, namelijk 1.020.604 stuks.

In dezelfde periode deelt de NV DEFICOM GROUP, een andere aandeelhouder van de NV CANAL+ BELGIË, aan de Minister van de Audiovisuele Sector van de Franse Gemeenschap mee dat ze, onder verscheidene voorwaarden, al haar aandelen overdraagt aan een vennootschap naar Nederlands recht CANAL+ BENELUX BV, een dochteronderneming van de SA CANAL+ FRANCE.

De RTBF en haar dochteronderneming hebben naar aanleiding van die operatie onderhandelingen aangeknoopt met CANAL+ FRANCE, die eerlang hoofdaandeelhouder van CANAL+ BELGIË zou worden. De onderhandelingen gingen over hun aandelen in laatstgenoemde vennootschap en hebben geleid tot twee ontwerpen van overdracht waaraan opschortende voorwaarden waren verbonden. De eerste opschortende voorwaarde was een wijziging van artikel 19 van het genoemde decreet van 17 juli 1987, de tweede de goedkeuring vereist in artikel 3, § 1, van het besluit van de Executieve van 10 augustus 1988 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan de betaaltelevisieinstellingen in de Franse Gemeenschap moeten voldoen en van de betalingsmodaliteiten voor het ontvangen van de programma's.

Op 18 mei 2000 dient de Minister van de Audiovisuele Sector van de Franse Gemeenschap een ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector in om te kunnen voldoen aan de eerste opschortende voorwaarde van de overdrachtsovereenkomsten waarover de RTBF en

haar dochteronderneming hadden onderhandeld, waarbij wordt uitgesloten dat de RTBF verplicht kan worden te participeren in elk betaaltelevisieproject in de Franse Gemeenschap.

Op 25 mei 2000 legt de Minister van de Audiovisuele Sector aan de Franse Gemeenschapsregering de volgende nota voor :

“ ONDERWERP:

Bestemming van de opbrengst van de overdracht van de aandelen van de RTBF en RMB in het kapitaal van Canal+ België.

TOELICHTING:

De RTBF bezit 333.163 aandelen op naam van de NV naar Belgisch recht Canal+ België met hoofdkantoor te 1030 Brussel, Leuvensesteenweg 656, wat overeenstemt met 7,43% van het maatschappelijke kapitaal van de genoemde vennootschap;

Canal+ Benelux BV, een vennootschap naar Nederlands recht met hoofdkantoor te 1213 VB Hilversum, Laapersveld 75, heeft te kennen gegeven dat ze haar aandelen aan de RTBF wil verkopen;

De NV RMB van haar kant bezit 698.441 aandelen op naam van de genoemde naamloze vennootschap naar Belgisch recht Canal+ België;

Canal+ Benelux BV heeft ook te kennen gegeven dat ze de aandelen van de genoemde NV RMB wenst af te kopen;

De RTBF bezit 51% van de aandelen van de NV RMB;

Zo wordt de opbrengst van de verkoop van de aandelen van de RTBF in Canal+ en van de 51% die de RTBF toekomt bij de overdracht van de aandelen van RMB in Canal+, als volgt geraamd :

a)	de RTBF zou uit de verkoop van haar aandelen in Canal+ moeten halen,	ongeveer 520.000.000
b)	het aandeel van de RTBF in de meerwaarde gerealiseerd door RMB, namelijk 51% van het totale gerealiseerde bedrag min roerende voorheffing, bedraagt	312.000.000

	TOTAAL (1 + 2)	832.000.000

De RTBF zou in staat moeten worden gesteld dat bedrag van 832.000.000 BEF als volgt te benutten :

1) Wegwerken van het verlies dat bedraagt en aldus een structurele marge creëren van om en bij de 70 miljoen	374.694.000
2) digitale televisie	200.000.000

TOTAAL (1+2)	574.694.000

Het nog te verdelen resterende bedrag is dus $832.000.000 - 574.694.000 = 257.306.000$

Zodra het Parlement het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector heeft goedgekeurd, moet de opbrengst van de verkoop van de aandelen in Canal+ die nu in handen zijn van de RTBF en RMB als volgt worden verdeeld :

- a) de RTBF dient 374.694.000 BEF uit te trekken voor het wegwerken van haar gecumuleerde schuld.
- b) de RTBF dient 200.000.000 BEF uit te trekken voor de uitbouw van digitale televisie.
- c) 100.000.000 BEF, gelijkelijk verdeeld over drie jaar, moet als volgt worden aangewend :
 - 1° 75.000.000 BEF voor de uitbouw van de kennismaatschappij aangevat door de RTBF in samenwerking met het NFWO;
 - 2° 25.000.000 BEF voor
 - 1) het ten nutte maken en het aanleggen van een netwerk van archieven die nog niet zijn benut, een netwerk dat bestemd is voor het uitzenden van de voorraad beeldmateriaal die eigendom is van de RTBF en dus vrij van rechten is.
 - 2) het maken van een portaalsite samen met de Gemeenschap Wallonië-Brussel en de RTBF voor het bekendmaken van de inhoud van de archieven van de RTBF en de cultuurdepartementen, onder meer in het raam van het afstandsonderwijs, de cyberscholen en de voortgezette opleiding voor leerkrachten.
- d) 157.306.000 BEF, gelijkelijk verdeeld over drie jaar, moet worden uitgetrokken voor de financiering van het tekort van de Gemeenschap Wallonië-Brussel door de dotatie van de RTBF verhoudingsgewijs te verlagen wanneer haar beheersovereenkomst wordt verlengd.

VOORSTEL VAN BESLUIT

De Franse Gemeenschapsregering neemt akte van deze mededeling.

De Franse Gemeenschapsregering belast de Minister van de Audiovisuele Sector ermee de in deze mededeling voorgestelde verdeling toe te passen zodra het Parlement het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector heeft goedgekeurd.”

Die nota bevat de tweede bestreden handeling.

Dezelfde dag, na een lange gedachtewisseling, besluit de raad van bestuur van de RTBF het volgende perscommuniqué te verspreiden :

“ De raad van bestuur van de RTBF bevestigt nogmaals unaniem, na afloop van zijn vergadering van vandaag, donderdag 25 mei, zijn gehechtheid aan de openbare dienst die de RTBF is.

Hij wijst op de inspanningen die alle personeelsleden al jarenlang leveren en die tot het financiële evenwicht van de RTBF hebben geleid.

Daarom betreurt hij de beslissing die de Regering van de Franse Gemeenschap Wallonië-Brussel vanmorgen heeft genomen, al beseft hij ten volle met welke financiële moeilijkheden die Regering kampt.

De leden van de raad van bestuur herinneren eraan dat de verkoop van de aandelen die de RTBF en haar dochteronderneming RMB in de NV Canal+ hebben, de RTBF de nodige extra middelen moet bezorgen om haar taken als openbare dienst te kunnen vervullen.

Bovendien zijn de leden van de raad van bestuur erover verbaasd dat de Regering van de Franse Gemeenschap Wallonië-Brussel zich in de beslissingen van een autonoom overheidsbedrijf mengt.”

Dat perscommuniqué is de eerste bestreden handeling.

Overwegende dat de eerste bestreden handeling door verzoeker voorgesteld wordt als “de beslissing d.d. 25 mei 2000 waarbij de raad van bestuur van de RTBF instemt met de beslissing die de Franse Gemeenschap op dezelfde dag heeft genomen”; dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de enige “beslissing” die de raad van bestuur op 25 mei 2000 in verband met de bestemming van de opbrengst van de overdracht van de aandelen in CANAL+ BELGIË heeft genomen, is dat hij het perscommuniqué heeft gepubliceerd waarvan de tekst hierboven is aangehaald en waarin de raad onder meer “de beslissing betreurt die de Regering (...) vanmorgen heeft genomen”; dat zulk een beslissing neerkomt op een politieke stellingname over een handeling waarop de raad geen greep meent te hebben en die hij dus niet in rechte kan aanvaarden of weigeren; dat het gaat om een meningsuiting die geen wijziging van de rechtsordening tot gevolg heeft of beoogt; dat die meningsuiting geen handeling is waartegen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld en bijgevolg evenmin een vordering tot schorsing; dat het eerste onderwerp van de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is;

Overwegende dat zich in verband met de tweede bestreden handeling in het dossier en in de bijlagen bij het verzoekschrift alleen een “nota aan de Regering” bevindt, die eindigt met een “voorstel van de Franse Gemeenschapsregering om de Minister van de Audiovisuele Sector ermee te belasten de in deze mededeling voorgestelde verdeling toe te passen zodra het

Parlement het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 17 juli 1987 over de audiovisuele sector heeft goedgekeurd”; dat, al worden hiervoor geen bewijzen geleverd, uit de stukken van de partijen en uit de debatten van een commissie van het Parlement van de Franse Gemeenschap blijkt dat de Regering het voorgestelde besluit werkelijk op 25 mei 2000 heeft genomen;

Overwegende dat de enige juridische strekking van dat besluit is dat aan de Minister van de Audiovisuele sector, overeenkomstig artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de bevoegdheid wordt verleend om de nodige beslissingen te nemen om “de in deze mededeling voorgestelde verdeling toe te passen”; dat dat besluit op zich geen rechtshandeling betreffende die verdeling bevat, maar alleen een politieke beslissing waarbij de strekking ervan wordt vastgesteld; dat het besluit van 25 mei, in zijn context gezien, alleen een machtiging aan de Minister van de Audiovisuele Sector bevat om de juridische handelingen te stellen die concrete uitvoering moeten geven aan het principiële standpunt dat is bepaald, zonder dat hij zich voorts nog naar de Regering hoeft te wenden;

Overwegende dat het besluit van 25 mei, voorzover het die principiële beslissing bevat die later in andere handelingen moet worden geconcretiseerd, geen handeling is waartegen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld en bijgevolg evenmin een vordering tot schorsing; dat het besluit, voorzover daarin enige bevoegdheid aan de Minister van de Audiovisuele Sector wordt verleend, niet in de vordering tot schorsing wordt aangevochten; dat het tweede onderwerp van de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op achtentwintig september tweeduizend
door :

de HH.	LEROY,	kamervoorzitter,
	SCOHY,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.